

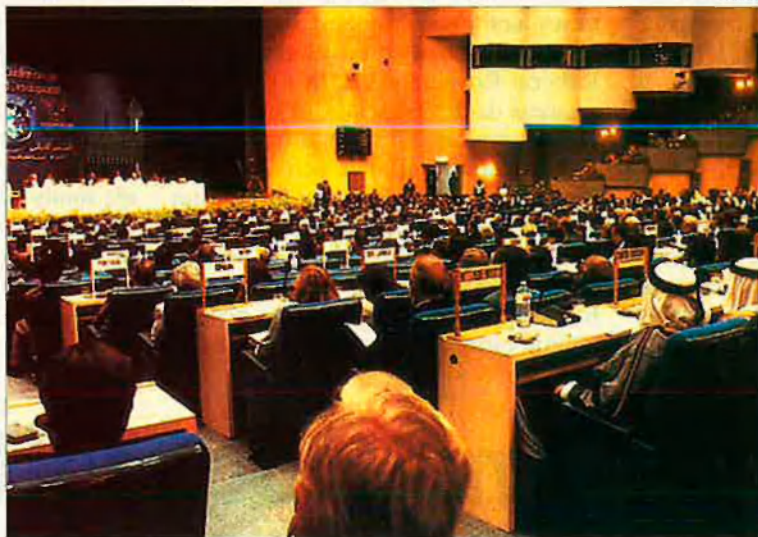
El Caire: acord i oblits

Si bé s'ha arribat a alguns acords importants, per Xavier Duran la conferència sobre població deixa nombroses mancances que posen en joc el futur.

Els qui pensen que en nombroses coses caldria un canvi radical per tal de posar fi a situacions que no són només injustes sinó simplement aberrants, deuen pensar que la conferència sobre població i desenvolupament celebrada al Caire pot haver estat gairebé un fracàs. Molts temes bàsics han estat arraconats per temes seculars —l'avortament ha centrat la discussió mentre el desenvolupament socioeconòmic i cultural passava a un segon o tercer terme, si apareixia.

Però al marge de la lentitud del procés, sens dubte s'han produït algunes coses positives. D'entrada, que el tema es difongui i debati als mitjans de comunicació, que no tanquem els ulls als vertaders problemes del nostre temps i que traspassarem a les generacions futures. Contra els ignorants —les coses pel seu nom— que des dels seus espais privilegiats i les seves trones insisteixen a dir que ja estan farts dels pesats que alerten sobre els problemes del planeta i la forma d'afrontar-los, cal estendre les anàlisis serioses i coherents i promoure debats consistents sobre aquests temes.

Al marge d'això, què ha aportat el Cai-

Vista general de la Conferència. El consens ha estat molt difícil.

re? El document, aigualit per la dificultat de trobar un consens entre idiosincràsies tan diferents, fa referència a la salut reproductiva, amb un dels elements més importants. S'entén ja la salut reproductiva no sols com a absència de malaltia o dolor, sinó com un estat de benestar físic, mental i social. I això resulta una gran innovació, perquè estem acostumats a mesurar la salut dels ciutadans simplement per les afeccions físiques que pateixen o deixen de patir. Per això alguns poden dir que a tot el món es viu millor que fa uns anys, sense pensar en les neurosis o tensions que provoquen certs tipus de vida o

sense tenir en compte que donar antibiòtics i vacunes no és l'únic factor per repartir salut.

D'altra banda, també es destinen uns fons —més de dos bilions de pessetes fins a l'any 2000— a planificació familiar, serveis de salut reproductiva, educació, etc. Caldrà veure d'on surten els diners i quin surtament se'n fa. I és legítim témer que aquests fons d'ajut no s'aprofitin prou per les necessitats reals i incloguin un munt de burocràcia o serveixin a interessos concrets.

Però un dels punts conflictius és la necessària re-

ferència a les tradicions religioses i culturals de cada país. Ja sabem que quan els drets humans o la democràcia s'adapten a la idiosincràsia d'un territori —sovint, només a la idiosincràsia dels que hi manen— arriben els adjectius, que poden anar des de la democràcia orgànica a la democràcia popular. Per això, aquest afegit que calia posar per tal d'arribar al consens pot fer trontollar alguns dels acords a què s'ha arribat a Egipte.

En tot cas, el Caire també ha tingut grans oblits. La degradació ambiental —amb efectes com deforestació, pèrdua de productivitat del sòl, pèrdua d'aigua i les corresponents migracions— gairebé no s'ha tractat. I quan alguns assenyalen que la Terra podrà produir més aliment per als habitants que siguin, això és, si més no, contradictori. D'altra banda, no s'ha arribat al fons d'alguns problemes. S'ha parlat poc de desenvolupament i gens del deute del Tercer Món o dels interessos geostratègics i econòmics que dicten als països en desenvolupament què els convé, què han de fer i fins i tot qui i com els ha de dirigir. Per tot això, malgrat l'optimisme dels qui, òbviament, viuen al Primer Món, el Caire haurà estat només una raó perquè la sang continuï bullint en contemplar les condicions de vida tan diferents al nord i al sud. **Xavier Duran**

BALTASAR PORCEL
OBRES COMPLETES

GRANS CATALANS

ENCICLOPÈDIA CATALANA

GRANS CATALANS

de Baltasar Porcel

obres completes, 6

Sota el títol *Grans Catalans d'ara* Baltasar Porcel va recollir trenta entrevistes —publicades entre 1965 i 1972 a la revista *Serra d'Or*, i que foren cèlebres— fetes a personatges destacats de l'entorn cultural, des d'historiadors fins a economistes, des d'artistes plàstics fins a escriptors, des de professors universitaris a gent d'església o de vocació política.